

Vad är problemet med etnisk boendesegregation?

En poststrukturalistisk policyanalys av Stefan Löfvens (2021) och
Ulf Kristerssons (2022) budgetpropositioner

Greta Lundberg

Abstract

Residential segregation is a geographical expression of inequality. The aim of this thesis is to examine how segregation has been represented as a problem in Swedish politics in recent years. My objects of study are two budget proposals, by Stefan Löfven (S) (2021) and Ulf Kristersson (M) (2022) respectively. I have made a poststructural policy analysis using Carol Bacchis method “*What's the problem represented to be?*”. She builds this method on a Foucaultian inspired poststructural theory, where the aim is to seek out how a policy in itself works as a *producer* of a problem. Although the research I present suggests otherwise, I find that the issue solutions reflected in the policies are strengthening the notion that immigrants are to blame for segregation and that the majority population in Sweden is not recognized as a part of the problem. Even though it is not the purpose of the research, I also discover that depending on whose budget plan is being examined, there are some variations in how the problem is represented. This reflects the importance that political ideology has for policy making.

Key words: Segregation, Criminality, White Flight, Poststructural Policy Analysis, Carol Bacchi - WPR, Swedish Politics

Antal ord: 9988

Innehållsförteckning

1. Inledning	2
1.2. Syfte	3
1.3. Frågeställningar	3
2. Litteraturgenomgång och tidigare forskning	4
2.1. Segregation som begrepp och koncept	4
2. 2. Segregation i Sverige	6
2.3. Socioekonomi och etnisk segregation	7
2.4. Hur majoritetsbefolkningen bidrar till segregation - White Flight, Tipping Behaviour, White Avoidance, Blocking Strategies	7
2.5. Frivillig segregation	9
2.6. Grannskapseffekter	10
3. Teoretiskt ramverk och metod - Carol Bacchi	10
3.1. Skapande av problem, subjekt och platser	11
3.2. Metod - “What’s the problem represented to be? (WPR)”	12
3.3. Material - Budgetpropositioner för 2022 och 2023	14
4. Resultat och diskussion	15
4.1 Fråga 1: Hur framställs problemet “segregation” i Löfvens respektive Kristerssons budgetproposition?	15
4.1.2 Ekonomiska klyftor och ohållbar migrationspolitik	15
4.1.3 För låga krav ställs på nyanlända att integrera sig	17
4.2. Fråga 2: Vilka djupt rotade antaganden ligger bakom hur problemet framställs?	18
4.2.1 Segregation är ett “invandrarproblem”	18
4.2.2 Att bekämpa kriminalitet är att bekämpa segregation	19
4.3. Fråga 4: Vad lämnas oproblematiskt i denna problemrepresentation?	21
4.4. Fråga 5: Vad blir konsekvenserna av problemframställningen?	21
5. Avslutande diskussion	23
6. Referenslista	24

1. Inledning

Diskussionen om etnisk boendesegregation verkar mer aktuell idag än någonsin tidigare i svensk historia. Den står i mångt och mycket i centrum för de frågor som präglat politiken på senare tid - ökade ekonomiska klyftor, migration och inte minst kriminalitet. I Sverige har det dödliga skjutvapenvåldet ökat de senaste decennierna, en trend som inte återfinns i andra europeiska länder (Brå 2021, s. 7-8). Skjutningarna sker främst i kriminella miljöer och skiljer sig från hur brottsutvecklingen ser ut i övrigt i landet. Annan typ av dödligt våld, som till exempel familjerelaterade fall, minskar (Brå 2021, s. 10). Politiker hänvisar ofta till ökad etnisk och socioekonomisk segregation som en förklaring till denna utveckling (Örstadius, 2021). På den politiska högersidan menar man att segregation är en direkt konsekvens av invandring och för låga krav på nyanlända i Sverige (Aspling (SD), Malmer Stenergard (M), Anefur (KD), 2022). Politiken på vänstersidan betonar snarare ekonomiskt ojämlikhet, diskriminering på arbetsmarknaden och underfinansierad språkundervisning som orsaker till segregation (Johansson (S), Ali Elmi (MP), Haddou (V) (SvD, 2022)). Forskningen visar dock att Sverige inte är mer segregerat än andra länder ur ett internationellt perspektiv (Wimark 2018, s. 17), det är därför intressant att undersöka varför denna koppling så ofta görs och vad det egentligen säger om hur problemet framställs.

Den 8 november i år (2022) publicerade statsminister Ulf Kristerssons (M) regering budgetpropositionen för 2023. I budgetpropositionen nämns "segregation" över 70 gånger, vilket kan jämföras med regeringens budgetproposition från år 2000 då siffran var 12 (Prop: 2000/01:1). I f.d. statsminister Stefan Löfvens (S) budgetproposition från 2021 nämndes segregation 61 gånger bara i Utgiftsområde 13 "Jämställdhet och nyanlända invandras etablering" (Prop: 2021/22:1). Även i svenska medier har begreppet fått allt mer utrymme. I en mediaarkivsökning i Retriever får jag sex träffar på sökningen "segregation" för år 1982, jämfört med år 2021 då antalet istället är 23 450 träffar (Retriever, 1982-2022). Det är uppenbart att intresset för segregation har ökat och att ämnet fått mer uppmärksamhet i den politiska och mediala debatten på senare tid.

1.2. Syfte

Det övergripande syftet med uppsatsen är att undersöka på vilket sätt segregation förstås i svensk politik genom att analysera olika lösningar som lagts fram för att minska och motverka den. Uppsatsen bidrar främst med ett empiriskt underlag som demonstrerar och problematiserar hur konceptet "segregation" framställs av Stefan Löfvens (S) och Ulf Kristerssons (M) regeringar. Syftet är inte att jämföra regeringarna med varandra utan snarare uppmärksamma hur den allmänna diskursen ser ut genom att undersöka ett brett politiskt spektrum.

1.3. Frågeställningar

- Vilka antaganden ligger bakom hur problemet “segregation” framställs i Stefan Löfvens budgetproposition för 2022 respektive Ulf Kristerssons budgetproposition för 2023?
- Vad nämns inte eller ignoreras i budgetpropositionerna?

2. Litteraturgenomgång och tidigare forskning

I detta kapitel sammanställer jag vad forskningen säger om segregation, hur begreppet ska förstås och tolkas i uppsatsen, problem som forskare på området ofta möter och inte minst - vilka orsaker som ligger bakom segregation och vilka konsekvenser det har för samhället och individen.

2.1. Segregation som begrepp och koncept

Segregationsbegreppet uppkom i samband med industrikapitalismen och den moderna stadens framväxt och myntades för första gången av sociologer vid Chicago universitet i boken “The City” från 1925 (Burgess et al 1925, s. 56). De var de första att tala om segregation som ett problem och menar att stadens resurser är begränsade, precis som i naturen. Det innebär att konkurrens uppstår vilket leder till att resursstarka och resurssvaga invånare delas upp geografiskt. Begreppet har sedan dess utvecklats och har kommit att innefatta flera typer av grupperingar av människor med liknande egenskaper. Delegationen mot segregation (Delmos) är en myndighet som upprättades den första januari 2018 med uppdraget att minska och motverka segregation. Myndigheten har bland annat delat ut statsbidrag, sammanställt data och skapat olika verktyg för att mäta och förstå segregation i Sverige (Delmos, 2022). Delmos fick i december 2021 besked om avveckling efter att det stod klart att Stefan Löfvens (S) regering skulle styra med en statsbudget för 2022 som Moderaterna, Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna enats om. När denna uppsats skrivs är Delmos fortfarande aktiva men förbereder kunskapsöverföring till bland annat Boverket och Statskontoret för den slutgiltiga nedläggningen 31 december 2022 (Prop: 2022/23:1, s. 77). Eftersom det finns olika sätt att tolka och förstå segregation är det viktigt att begreppet definieras. Delmos definierar begreppet på följande sätt:

Segregation innebär att människor med olika karaktäristika lever och verkar separerade från varandra. Denna åtskillnad gör att det uppstår koncentrationer av människor med liknande egenskaper i till exempel bostadsområden, i olika skolor och på delar av arbetsmarknaden (Delmos 2021, s. 21).

Definitionen lämnar stort utrymme för tolkning. Det finns till exempel anledning att fundera vad som menas med “karaktäristika”, “lever och verkar” eller “liknande egenskaper”. Av Delmos definition blir det tydligt att begreppet “segregation” är flerdimensionellt och kan innefatta

många olika faktorer, exempelvis ekonomi, etnicitet eller ålder. Begreppet kan dessutom tolkas både *socialt* och *geografiskt*. Dessa hänger ofta samman, men det finns ändå anledning att reda ut skillnaden. Social segregation syftar främst till mänskliga relationer oberoende av *rummet*. En kontorsbyggnad kan till exempel vara segregerad även om den fysiska platsen är densamma. Då avses vilka som kommunicerar, interagerar och möts. Social segregation kallas ibland även för “socialt interaktiva mekanismer” (Brandén 2018, s. 14-15). Geografisk segregation syftar snarare till ett fysiskt avstånd, vilket i sin tur påverkar mänskliga relationer och livsmöjligheter (Brandén 2018, s. 15-16).

Segregation är ett intressant begrepp eftersom att det i sig inte behöver vara ett problem. Det *behöver* till exempel inte vara ett problem att det finns områden i Lunds kommun med ett överskott på unga mellan 19 och 35 år, eftersom det kan ses som en konsekvens av Lund har ett stort universitet. Det är först när segregation påverkar människors livsvillkor och förutsättningar som det finns incitament för att den ska åtgärdas (Wimark 20218, s. 11).

Fokuset för min uppsats är geografisk segregation, specifikt *etnisk boendesegregation*. Jag låter Delmos förtydliga vidare:

Etnisk segregation: uppstår när människor är uppdelade utifrån nationalitet, migrationsbakgrund, religion eller etniska tillhörighet.

Boendesegregation: Boendesegregation uppstår när olika grupper av befolkningen lever åtskilda från varandra i olika bostadsområden. Det innebär att exempelvis höginkomsttagare eller låginkomsttagare är överrepresenterade i vissa bostadsområden samtidigt som de är underrepresenterade i andra.

(Delmos, 2022)

Jag använder mig av dessa begreppsdefinitioner för att tydliggöra vad jag menar när jag skriver “segregation”. Anledningen till att jag intresserar mig för etnisk segregation beror till stor del på den nära kopplingen till migration¹ och integration². I budgetpropositionerna används begreppen flitigt för att förklara och beskriva liknande fenomen. Det kan till exempel stå “migrationen har ökat i [område]” eller “integrationen fungerar dåligt i [område]”, vilket egentligen inte skiljer sig från etnisk boendesegregation även om det uttrycks på ett annat sätt. Hade jag inte förtydligat att etnisk segregation är fokus för uppsatsen hade dessa beskrivningar varit oanvändbara. Liknande resonemang gäller för valet av “boendesegregation”, det gör det möjligt att undersöka termer som “utsatta områden”, “områdestyper” och “invandrartäta områden”. När sådana uttalanden

¹ “En process där människor flyttar från en plats till en annan. Det kan vara inom ett land (intern migration), men oftast handlar det om att bosätta sig i ett annat land. Migrationen kan vara frivillig eller påtvingad” (Folkhälsomyndigheten, 2021)

² “Integration handlar om samhället och olika gruppers förhållande till detta samhälle. Integration kan exempelvis handla om att fler individer får möjlighet att börja arbeta, och att såväl individen själv som samhället utvecklas av det. Ofta handlar integration om processen kring nyanlända och det samhälle som de ska bli en del av. Målet för integrationspolitiken är lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter för alla oavsett etnisk och kulturell bakgrund.” (Delmos, 2022)

görs i materialet har jag möjlighet att ställa dessa mot Delmos definition för boendesegregation för att ta analysen vidare.

Det är inte helt lätt att särskilja mellan etnisk och socioekonomisk segregation, särskilt inte ett land som Sverige där orsaken till etnisk segregation ofta kan förklaras av socioekonomiska skillnader (Delmos 2022). Anledningen till att jag intresserar mig för just *etnisk* boendesegregation beror främst på utrymmet det fått i den politiska debatten på senare år och den centrala del den haft för diskursen om lag och ordning (SVT 2022).

Jag vill också uppmärksamma att segregation är ett relationellt begrepp och handlar om ett förhållande mellan minst två grupper och/eller platser. Det är viktigt att ha med sig eftersom att det innebär att vad som händer på den ena platsen/i den ena gruppen påverkar den andra (Brandén 2018).

2. 2. Segregation i Sverige

I Sverige talas det ofta om både hög och ökande segregation, detta är en något förenklad bild enligt Maria Brandén (2018). Hon menar att forskningsresultat inom området tenderar att skilja sig åt. Resultaten är till stor del beroende av de val som forskaren gör. Det kan röra sig om definitioner av exempelvis “grannskap” och “segregation”, val av metod eller tidsperiod (ibid, s. 8). Det är inte heller helt okomplicerat att välja storlek på ett område som ska undersökas, data från stora områden döljer ofta segregation samtidigt som mikrodata inte alltid finns tillgänglig (ibid). Sammantaget kan man dock säga att socioekonomisk segregation varierat över tid och är mer beroende av det ekonomiska konjunkturläget än etnisk segregation, som visar en stadigt ökande trend.

Enade är forskarna dock om att den mest segregerade gruppen i Sverige är höginkomsttagare med svensk bakgrund (Brandén 2018, s. 11). Det är inte lika vanligt att utanför akademiska sammanhang tala om majoritetsbefolkningen som segregerad, men om vi återgår till definitionen av *etnisk boendesegregation* faller områden inom kategorin utan att vi kanske reflekterar över det. I Danderyd kommun är till exempel bara 17,3 procent av invånarna utrikesfödda, vilket kan jämföras med riket som helhet där siffran istället ligger över 20 procent (SCB, 2021). Då ska man ha i åtanke att Danderyd kommun kan ses som ett relativt stort analysområde och om ännu mindre uppdelningar gjorts hade siffran med största sannolikhet varit ännu lägre i särskilda delar. Forskarna är dock enade om att Sverige inte har högre varken etnisk eller socioekonomisk boendesegregation än sina europeiska grannländer, utan ligger på en ganska genomsnittlig nivå tillsammans med Danmark och Nederländerna (Wimark 2018, s. 17).

Forskningen visar att segregation har betydelse för en individs livsförutsättningar. Till exempel har segregation länkats samman med arbetsmöjligheter (Löfven & Malmberg, 2018), valdeltagande (Delmos, 2020), skolresultat (Löfven & Malmberg, 2015) och kriminalitet (Krivo et al., 2015). Hälsoekonomen Evelina Björkegren (2018, s. 17) kunde till och med visa att ungdomars hälsa försämras om de flyttar till ett område där den generella hälsan är sämre än den var där de bodde innan (Björkegren 2018, s. 26). Att motverka segregation är därför ett av

regeringens mål. Genom att förhindra att den svenska segregationen fördjupas hoppas alltså regeringen att skapa trygghet, upprätthålla svensk demokrati och motverka socioekonomisk ojämlikhet. Det är viktigt för såväl politiken, som statsvetenskapen och samhället att det finns ett aktivt arbete för att motverka segregation. Det är alltså inte så att jag motsätter mig att segregation är ett problem, tvärtom. Forskningen talar sitt tydliga språk och det står klart att svensk boendesegregation är något som påverkar människors livsvillkor. Jag intresserar mig för vad olika presenterade "lösningar" på boendesegregation säger om hur problemet förstås, vilka som ses som ansvariga och för vilka förslagen ämnar sig.

2.3. Socioekonomi och etnisk segregation

För att förstå varför den etniska segregationen ser ut som den gör i Sverige krävs det också en inblick i svensk socioekonomi. Tidigare skrev jag att det är komplicerat att i ett land som Sverige skilja mellan etnisk och socioekonomisk segregation. I denna del ska jag djupare förklara vad jag menar med det påståendet. Den svenska invandringen har ändrat karaktär under de senaste decennierna. Efter andra världskriget och fram till 1980-talet präglades den främst av arbetskraftsinvandring från Europeiska länder som Finland, Polen och Italien. Under 1980- och 90-talet, särskilt i samband med konflikterna i Balkanregionen, började Sverige att ta emot fler människor i behov av humanitär hjälp. Denna trend har fortsatt och idag har Sverige fler asylsökande flyktingar än någonsin tidigare i svensk historia (Bråmås 2006; SCB 2022). Många (men inte majoriteten) av de som kommer till Sverige idag gör det som just flyktingar och inte sällan från utomeuropeiska länder som kännetecknas av krig, fattigdom och/eller förtryck (SCB, 2022; Migrationsinfo, 2020). Mottagandet av flyktingar ställer högre krav politiska åtgärder för att åstadkomma integration eftersom nyanlända från konfliktdrabbade områden ofta saknar högre utbildning, ekonomiska resurser och kulturell anknytning till Sverige (SCB, 2021; SCB, 2016). Alla dessa faktorer ökar risken för att den etniska boendesegregationen fördjupas om inget görs för att motverka den. Nivå av utbildning, startkapital och sociala nätverk har en direkt koppling till möjligheten att etablera sig i Sverige (Delmos 2021, s. 31-32). Det ska dock tilläggas att majoriteten av de som invandrar till Sverige från utlandet inte tillhör denna grupp. Tvärtom så har till exempel majoriteten av migranter högre utbildning än det svenska genomsnittet, detta gäller särskilt för de individer som flyttar till Sverige från Kina, Indien, Tyskland och USA (SCB, 2021).

Att många nyanlända med liknande bakgrund samlas geografiskt beror alltså till stor del på ekonomi, eftersom nyanlända ofta bor i områden där bostäder är som billigast. Det handlar också om trygghet och gemenskap, vilket jag kommer återkomma till i 2.5. Frivillig segregation. Väl etablerade svenskar med goda socioekonomiska förutsättningar lever också segregerat, med skillnaden att de har större möjlighet *välja* var de ska bo (se 2.4. White Avoidance).

2.4. Hur majoritetsbefolkningen bidrar till segregation - White Flight, Tipping Behaviour, White Avoidance, Blocking Strategies

Att majoritetsbefolkningen i mångt och mycket styr segregation nämns sällan av varken politiker eller i media. Inte heller talas det särskilt mycket om att den mest segregerade gruppen i Sverige faktiskt är svenskarna själva. I kommande avsnitt går jag igenom vad litteraturen och forskningen säger om just majoritetsbefolkningen och vilka implikationer det har för synen på segregation.

Teorin om *White Flight* uppstod först i USA efter andra världskriget och bidrog till att förklara varför så många vita amerikaner valde att flytta från städerna och ut till närliggande, nybyggda villaområden. Urbanforskarna Dilsworth och Gardner (2019, s. 1-2) ser det bland annat som en konsekvens av att många svarta amerikaner flyttade norrut från sydstaterna och in i de "vita städerna", vilket bidrog till att de som hade råd av olika anledningar valde att lämna. De förklarar detta beteende dels som en konsekvens av fördomar och diskriminering men också till följd av upplevd eller förväntad otrygghet.

Teorin om *Tipping Behavior* bygger på den om White Flight och det är egentligen svårt att säga var den ena slutar och den andra börjar. Den största skillnaden är att Tipping Behavior fokuserar på att hitta vid vilken "punkt" exempelvis rika, vita och resursstarka individer väljer att flytta från sitt område efter ökad invandring (Aldén et al 2015). I båda teorierna betonas social status, kulturella skillnader, ekonomisk ojämlikhet och diskriminering. Teorierna kompletterar varandra på så sätt att White Flight ger en förklaring till fenomenet medan Tipping Behaviour snarare är ett verktyg för att mäta det.

Båda teorier har använts för att förklara svenska segregationsmönster. Lina Aldén, docent i nationalekonomi och statistik (2015) fann genom en regressionsanalys stöd för att det under åren 1990-2007 fanns ett "tipping behaviour" bland svenskfödda i tolv av Sveriges största städer. Hon kunde dessutom visa att invånare med svensk bakgrund blev särskilt angelägna att flytta när antalet utomeuropeiska invånare ökade i deras område. Hon noterade att när den utomeuropeiska befolkningen i ett område översteg ca sju procent (den exakta procentsatsen skiljde sig mellan städer och för olika tidpunkter) så tenderade den svenskfödda majoritetsbefolkningen att flytta därifrån (Aldén et al 2015, s. 56). Även om hon tog stöd av teorin om White Flight kunde hon inte fastställa huruvida det rör sig om en ovilja att ha utomeuropeiska grannar eller om beteendet beror på att lokala samhällsinstitutioner (exempelvis skolor och sjukhus) påverkas negativt av att många av de som flyttar in kommer från socioekonomiskt svåra förhållanden (Aldén et al 2015, s. 64). Att styrka kausalitet är en stor utmaning för många segregationsforskare eftersom de data och den statistik som finns tillgänglig sällan kan svara på om det är X som påverkar Y eller tvärtom, eller om det rentav är en annan bakomliggande variabel som är orsaken (Teorell och Svensson 2007, s. 56). Vi kan återgå till exemplet från det inledande avsnittet om skjutvapenvåldet och gängkriminaliteten som har en tydlig geografisk prägel i Sverige (BRÅ, 2021). Är det så att "de som redan var" eller "ändå

skulle bli” kriminella samlas i ett visst område av någon anledning eller bidrar området i sig till kriminella aktiviteter? Det är inte helt lätt att svara på om det bara finns siffror som visar att skjutvapenvåld är vanligare på vissa platser än andra. Här tvingas forskare ofta att luta sig mot teorier om grannskapseffekter och utanförskap för att på bästa sätt försöka förklara sambanden. Jag kommer att diskutera grannskapseffekters betydelse mer djupgående i ett senare avsnitt (se 2.4. Grannskapseffekter). Sammanfattningsvis kan man i alla fall säga att det sällan finns ett enkelt svar som förklarar allt, eftersom resultaten ofta visar att faktorerna påverkar varandra och bidrar till en ond spiral.

Teorin eller konceptet *White Avoidance* är ytterligare ett sätt att förklara hur majoritetsbefolkningen i ett land bidrar till etnisk segregation. Här rör det sig snarare om ett aktivt undvikande än ett aktivt utflyttande. Jag beskrev tidigare att väl etablerade svenskar har större möjlighet att välja var de vill bo utan att förklara det mer ingående, här fördjupar jag mig i just detta. Det är nämligen inte bara så att segregation upprätthålls av majoritetsbefolkningen genom “avlägsnande” handlingar, de “undvikande” handlingarna har också stor betydelse (Quillian, 2002). Det finns flera nivåer att undersöka detta fenomen, där den lägsta nivån kan ses som ett undvikande av en enskild person med en annan etnisk bakgrund. Det kan handla om att till exempel korsa gatan vid ett möte med någon som sticker ut från majoritetsbefolkningen eller välja att köa till en vit istället för en svart kassör i matbutiken. Det är inte alltid dessa handlingar är medvetna men de är ändå aktiva i det att ett val görs över ett annat. Detsamma gäller för större livsval och inte minst för valet av bostadsområde. Svenskfödda tenderar att bosätta sig bland andra svenskfödda och undvika områden där antalet invandrare är hög (Aldén 2015, s. 38).

Urbanforskaren Åsa Bråmås (2006) visar att den svenskfödda befolkningen har bidragit till etnisk boendesegregation genom att *inte* bosätta sig i områden där antalet invandrare ökat. Hon såg tendenser för att svenskfödda flyttar ut från områden när invandringen ökar, men främst noterade hon att *inflyttandet* av svenskfödda minskar när den etniska demografin förändras. Som tidigare nämnt är det svårt att säga om det är en fråga om ovilja att ha grannar med utländskt ursprung eller om det beror på att området påverkas socioekonomiskt av en hög koncentration av utrikesfödda. Klart står det i alla fall att de val som svenskfödda gör i fråga om bosättning har en direkt inverkan på graden av etnisk boendesegregation (Bråmås 2006, s. 1143-1144).

Ett tredje sätt som majoritetsbefolkningen bidrar till segregation är genom något som i litteraturen kallas för *Blocking Strategies*. Det handlar om olika typer av strategier eller medel som används för att försvåra för minoritetsgrupper att bosätta sig i “vita områden” (Bråmås, 2006). Det kan röra sig om social utfrysning eller vägran att sälja bostäder till individer med utländsk bakgrund (Solid et al 2006, s. 25 och 34). Blockerande strategier ligger nära diskrimineringsfrågan men syftar särskilt till hur diskriminering kan se ut i praktiken. I svenska sammanhang sker detta ofta subtilt eftersom andra krav kan dölja det verkliga motivet bakom blockeringen. Det är till exempel vanligt att hyresbolag har särskilda tillträdesregler som omöjliggör för personer med socialbidrag åtkomst till deras hyresrätter och eftersom det är vanligare att utrikesfödda (och i synnerhet nyanlända) har försörjningsstöd uppstår etnisk sortering som följd (Solid et al 2006, s. 25).

2.5. Frivillig segregation

Etnisk boendesegregation kan också vara en konsekvens av fria val. Som nyanländ i ett land tenderar man att söka sig till områden där det finns social och kulturell anknytning, såsom familj, vänner, trossamfund eller språkgemenskap (Wimark 2018, s. 10). Det kan få både positiva och negativa konsekvenser för individen. Det kan till exempel underlätta att komma in på arbetsmarknaden om man som nyinflyttad har många sociala kontakter nära sig, det kan också underlätta för att hitta en permanent bostad (Boverket 2008 s. 16-17). Dessutom är det många som upplever att de mår bättre i miljöer där de känner sig hemma, vilket kan ha en direkt inverkan på den psykiska hälsan och fungera motiverade för den individ som vill integrera sig (ibid). För samhället i stort finns det dock risker med frivillig segregation eftersom det bidrar till olika livschanser. Vad som ska prioriteras högst (det fria valet) eller åtgärder för att minska segregation som kan inskränka det fria valet är en stor debatt i Sverige idag (Esaiasson och Solberg, 2018). Lagen om eget boende (EBO) har sedan 1994 möjliggjort för nyanlända att bosätta sig var de vill i landet men har sedan 2020 begränsats kraftigt i 32 av Sveriges 290 kommuner (SKR, 2021). Jag vill betona att frivillig segregation inte är något unikt för minoritetsgrupper, utan något som gäller alla grupper i samhället.

2.6. Grannskapseffekter

Thomas Wimark (2018) förklarar begreppet “grannskapseffekt” som de konsekvenser som kommer av att bo, växa upp eller flytta till ett visst område. Det har framförallt forskats på negativa grannskapseffekter men för teoribildningen gäller även det omvända, alltså att positiva konsekvenser kan komma av att bo på en viss plats. Han menar att det finns flera orsaker till varför individen kan tänkas påverkas negativt av sitt närområde. Han delar in dessa i åtta kategorier: *Rumslig isolering, stigmatisering, resursbrist inom samhällsinstitutioner, socialisering och normer, sociala nätverk, social exkludering, lokal konkurrens* och *eftersatta grannskapsmiljöer* (Wimark 2018, s. 11-12). Wimark har alltså kunnat identifiera specifika faktorer som kan tänkas vara avgörande för hur närområdet påverkar individens livschanser. Sammanfattningsvis syftar de åtta kategorierna främst till olika typer av resursbrister och diskriminering. Det är inte helt okontroversiellt att föra denna typ av argument. Det diskuteras flitigt mellan forskare på området vilken betydelse grannskapseffekter faktiskt har. Här finns det inget entydigt svar, men de flesta verkar ändå vara eniga om att oberoende av vem man *är* så påverkas man av var man bor. Till vilken grad och huruvida det omvända också gäller (alltså om den man *är* påverkar området där man bor) råder det mindre enighet om (Brandén 2018, s. 18-19).

3. Teoretiskt ramverk och metod - Carol Bacchi

I uppsatsen bekänner jag mig till en Foucaultinspirerad och poststrukturalistisk syn. Jag menar alltså att det inte är oproblematiskt att tala om "sanning", "verklighet" eller "kunskap", eftersom jag menar, precis som Foucault och hans följare, att processen att framställa "kunskap" i sig är politisk. Bacchi (2000) bygger vidare på Foucault och använder hans teorier för att titta närmare på policyer som diskurs. Hon menar att policyer inte bara skapar "problem", utan även "subjekt", "objekt" och "platser". Hon argumenterar för att policyer inte bara är ett svar på "det som redan finns", utan också formar vilka möjligheter människor har att bli någonting. Poängen är genom att undersöka politiska förslag och lösningar är det också möjligt att se vilka begränsningarna de utgör för människors liv.

Jag väljer att definiera "diskurs" i linje med Foucault och Bacchi: "*socially produced forms of knowledge that set limits upon what it is possible to think, write or speak about a given social object or practice*" (Bacchi och Goodwin, 2016, s. 35). Kunskap behöver alltså inte nödvändigtvis vara något som är sant, utan kan enligt Bacchi snarare ses något som är socialt accepterat. Men jag har, till viss skillnad från Bacchi, ett fokus i uppsatsen för hur och varför evidensbaserad data och statistik tagits fram. Att se värdet i det mätbara grundar sig i en rationalistisk syn om att det finns en objektiv verklighet, vilket i sammanhanget kan verka motsägelsefullt postrukturalism som i stort bygger på idéer om att kunskap *konstrueras* snarare än *observeras*. Men jag menar precis som Joshua Newman (2017) att det finns ett spektrum där det är möjligt att producera evidensbaserad data så länge resultaten tolkas kritiskt. Newman argumenterar för att debatten mellan rationalister och konstruktivister riskerar att kunskap går förlorad om motparterna inte möts och ser varandras styrkor och svagheter (Newman 2017). Sammanfattningsvis menar jag att det är möjligt att genom Bacchi diskutera *hur* och *varför* data tagits fram. Hon argumenterar för att det finns ett politiskt motiv bakom, och ett värde i att analysera vilken kunskap som produceras och det är en del av det som uppsatsen ämnar att problematisera.

3.1. Skapande av problem, subjekt och platser

Bacchi argumenterar för att problem blir skapade eller "formade" i just de policyförslag som läggs fram som lösningar (Bacchi, 2000, p. 47- 48). Låt oss anta att vi har ett "problem" som vi kallar för cigarettrökning. Rökning leder till diverse olika negativa hälsokonsekvenser och regeringen överväger två olika förslag för att minska rökning hos den svenska befolkningen. Det ena förslaget handlar om att förbjuda cigarettrökning på allmän plats och det andra förslaget syftar till att förbjuda tobaksföretag att göra reklam för cigaretter. Regeringen kommer fram till att det första förslaget är det bästa alternativet. Den postrukturalistiska policyanalysens bidrag blir då att försöka se vad regeringen menar problemet *är* genom deras lösning. Eftersom de inte valt att förbjuda tobaksreklam kan vi då anta att de inte ser företagets marknadsföring som

problemet, utan snarare att den svenska befolkningen är oförmögen att stå emot sina begär och att deras beteende behöver kontrolleras genom en ny lagstiftning. Förslaget säger dessutom något mer, nämligen att rökning är ett problem på *allmän plats*. Det alltså ett steg bort från den individ som eventuellt blir lungsjuk och blir snarare en lösning för den som tycker det är otrevligt med cigaretttrök på busshållplatsen. Vad är det egentligen regeringen ser som problemet? Och för vilka har förslaget tillkommit? Sammanfattningsvis är syftet med en poststrukturalistisk policyanalys inte att utvärdera vad resultatet av en policy blir, utan att förstå vad lösningen säger om problemet (Bacchi 2016, s. 59).

Policy ska enligt Bacchi ses som producerande, snarare än som passiva svar på en redan existerande situation/verklighet (Bacchi och Goodwin 2016, s. 53). Hur problemet framställs och varför problemet ska åtgärdas ska inte förväxlas. Intentionen med en policy är en sak, men vad som ses som problemet är en annan. Intentionen med policyn är att cigaretttrökning ska minska, men olika förslag säger olika saker om vad som är orsaken till problemet.

Bacchi argumenterar för att även mänskliga subjekt konstrueras av politik (Bacchi och Goodwin 2016, s. 49-50). Genom att i politiken sätta olika etiketter på människor (som fattig/rik/, hälsosam/ohälsosam, svensk/icke-svensk) skapar man identiteter och förväntningar på vad denna identitet innebär. Hon skriver:

“The construction of opposition between groups [...] works to promote desired behaviors among the general population, making them ‘governable’” (ibid, s. 51).

Genom politiska förslag blir det alltså tydligt att det finns en strävan att invånaren ska vara på ett visst sätt (rik, hälsosam, svensk) eftersom det finns policyer som förespråkar rikedom, hälsa och svenskhet. Den som är fattig, ohälsosam och icke-svensk ska alltså genom politiken förändras och styras i en önskvärd riktning, vilket leder till att vissa människor styrs och kontrolleras mer än andra (ibid).

Bacchi uppmanar även till att tänka på platser som politiskt konstruerade (Bacchi och Goodwin 2016 s. 95). Hon menar att platser objektifieras till följd av politiska beslut för att på så sätt blir styrbara (governable). Platserna objektifieras på flera nivåer och kan innefatta nationer såväl som mindre kommuner eller områden. Hon skriver:

“[There is a] habit of treating ‘place’ as context for policies, rather than as produced, reproduced and transformed by policies” (ibid s. 96).

3.2. Metod - “What’s the problem represented to be? (WPR)”

Syftet med studien är att bidra till en djupare förståelse för hur segregation framställs i politiken. Metoden jag använder mig av kommer, som tidigare nämnts, bestå av en poststrukturalistisk policyanalys, vars syfte är att skapa förståelse för vad en lösning kan säga om ett problem. I

denna typ av studie är det alltså inte utfallet av policyn som är intressant, utan problemformuleringen i sig.

Carol Bacchi och Susan Goodwin (2016) presenterar en mall för att analysera olika typer av politiska förslag och lösningar ur ett poststrukturalistisk perspektiv. De kallar denna metod för *“What’s the problem represented to be?”* och introducerar sex stycken frågor för att styra analysen. För att undvika feltolkningar och översättningsproblem behåller jag frågorna i sin originalformulering på engelska här, men översätter dem sedan till svenska i kommande delar. Policy eller policies ska i sammanhanget förstås som politiska förslag eller lösningar.

Question 1: What's the problem of [...] represented to be in a specific policy or policies?

Question 2: What deep-seated presuppositions or assumptions underlie this representation of the “Problem” (problem representation)?

Question 3: How has this representation of the “problem” come about?

Question 4: What is left unproblematic in this problem representation? Where are the silences? Can the “Problem” be conceptualized differently?

Question 5: What effects (discursive, subjectification, lived) are produced by this representation of the “Problem”?

Question 6: How and where has this representation of the “problem” been produced, disseminated and defended? How has it been and/or how can it be disrupted and replaced?

Step 7: Apply this list of questions to your own problem representations.

(Bacchi och Goodwin 2016, s. 20)

Bacchi ifrågasätter att problem, subjekt, objekt och till och med platser bara *finns* och menar att dessa skapas som en konsekvens av politik. WPR är inte ett sätt att komma med lösningar på problem utan uppmanar endast till att tänka kritiskt kring problemens uppkomst. Metoden kan ses som ett sätt att reflektera kring de moraliska dilemman som uppstår när en policy skapas. Eller som Bacchi själv skriver:

“The WPR approach heralds the importance of directing critical attention to this [policy making] productive activity. [...] An underlying goal is to make the politics involved in these productive practices visible” (Bacchi och Goodwin 2016, s. 14).

WPR-metoden lämpar sig för uppsatsen eftersom problemformuleringen bygger på ett sökande efter vad som ligger *bakom* de politiska lösningar som presenteras i budgetpropositionerna. Jag letar efter förutfattade meningar som kan ifrågasättas och saker som inte nämns, vilket metoden gör möjligt. Sammantaget erbjuder en policyanalys ett unikt perspektiv på politik och dess effekter, och kan ge värdefulla insikter om hur politik konstrueras och tolkas, och hur de formar och formas av de sociala, politiska och kulturella sammanhang där de verkar.

Jag kommer i huvudsak att behandla fråga 1, 2, 4 och 5 i analysen för att på ett tydligt och inriktat sätt besvara frågeställningarna. Att ta sig an fråga 3 och 6 kräver ett större material,

mer tid och resurser för att på ett rättvist sätt ge en nyanserad bild. Det är frågor som sätter problemet i kulturella, historiska och politiska kontexter och måste till följd av uppsatsens begränsningar lämnas åt andra forskare.

Den största utmaningen WPR som metod står inför är betydelsen av undersökarens egna tolkningar (Bacchi och Goodwin 2016, s. 24). Att som uppsatsskrivare mena att det är möjligt att vara helt objektiv med en metod som WPR är inte särskilt sannolikt. Därför har Bacchi och Goodwin lagt till "Step 7" (se ovan) som gör det möjligt att reflektera kring och problematisera hur ens egna historiska och kulturella förankrade kunskapsuppfattningar kan komma att påverka analysen. Dessutom öppnar den poststrukturalistiska problematiseringen av kunskap upp för att läsaren själv kan kritisera den kunskap som presenteras i slutsatserna (ibid).

Metoden innebär att jag måste göra vissa val för vad som ska lyftas fram från dokumenten, vilket i sig inte är helt oproblemiskt eftersom en annan uppsatsskrivare hade kunnat välja andra delar. Mitt mål är att vara så transparent som möjligt om vilka överväganden som gjorts och varför det är just dessa delar jag valt att undersöka närmare. Främst har urvalet gjorts från hur ofta segregation nämns i ett avsnitt, men också från vissa delar som jag bedömer kan kopplas till etnisk boendesegregation eftersom närliggande begrepp används, till exempel "integration" eller "område".

3.3. Material - Budgetpropositioner för 2022 och 2023

I detta avsnitt presenterar jag det material som kommer att ligga till grund för analysen. Med hänsyn till det relativt nya intresset för segregation (se 1. Inledning) vill jag dels undersöka material som ligger nära i tid och som representerar dagens diskurs, och dels använda material som representerar så stor del av det politiska spektrat som möjligt. Jag har därför valt att undersöka både Stefan Löfvens senaste budgetproposition (16/9/2021) och Ulf Kristerssons budgetproposition (8/11/2022). De två propositionerna ger en unik inblick i hur politiken framställer "segregation", på olika sätt vid ungefär samma tidpunkt. Det är inte mycket som har hunnit hända i segregationsfrågan mellan 2021 och 2022, vilket gör dem jämförbara. Skjutvapenvåldet, som beskrivs som en drivkraft för att minska segregation, har legat på ungefär samma aggregerade nivå (om än ökat något på vissa platser) under tidsperioden (BRÅ, 2022) samtidigt som Sveriges demografi inte hunnit ändras nämnvärt (Delmos, 2022).

Att det är just budgetpropositioner som fungerar som det huvudsakliga undersökningsmaterialet beror på att fördelningen av statens resurser tydligt måste motiveras. Motiveringarna bakom varje krona som ska spenderas ger en klar bild av hur regeringen tänker sig att problemet ska lösas. Fördelning av resurser är statens främsta möjlighet att påverka samhället i det som anses vara en önskvärd riktning.

Dokumentet är stora och omfattar över 250 sidor var och berör allt från EU-frågor till näringsliv och sjukvård (Prop: 2021/22:1 och Prop: 2022/23:1). Dokumentet är uppdelade i 27 Utgiftsområden, där segregation behandlas mer i vissa områden än andra. Det innebär att jag kommer lägga större fokus på de områden där begreppet är vanligare. Det betyder inte att det

inte finns anledning att koppla andra Utgiftsområden (t.ex. Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap eller Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska Unionen) till segregation men eftersom kopplingen inte tydligt uttrycks behandlar jag dessa delar med försiktighet. För att undvika att vissa delar - eller argument - betonas mer än andra, beroende på vilken proposition jag utreder, väljer jag att undersöka samma Utgiftsområden och delar i respektive dokument i den mån det är möjligt. Av dels ideologiska och dels slumpmässiga skäl nämns *segregation* i olika avsnitt i dokumenten. I KristerSSons proposition används till exempel begreppet flitigt i Utgiftsområde 4 "Rättsväsendet" (Prop. 2022/23:1), medan begreppet är vanligare under Utgiftsområde 13 "Jämställdhet och nyanländas etablering" i Löfvens proposition (Prop: 2021/22:1). Jag kommer därför att undersöka dessa delar i båda dokumenten, även om det bara är för att betona avsaknaden av begreppet. Under vilken rubrik begreppet används säger också något om hur problemet framställs, vilket kommer vara ledande för analysen.

4. Resultat och diskussion

Detta kapitel presenterar de fynd som gjorts i Ulf KristerSSons (2022) respektive Stefan Löfvens (2021) budgetpropositioner. Som tidigare nämnts är syftet att analysera och problematisera hur *segregation* framställs i olika politiska förslag som lagts fram genom Carol Bacchis WPR-metod. Eftersom metoden är av teoretisk karaktär avspeglar det sig även i resultatredovisningen. I en annan typ av undersökning skulle det här kanske presenteras siffror eller diagram, så är inte fallet här. Istället består resultaten av olika relevanta argument, citat och betoningar som gjorts i budgetpropositionerna som kan bidra till att svara på frågeställningarna.

4.1 Fråga 1: Hur framställs problemet "segregation" i Löfvens respektive KristerSSons budgetproposition?

I följande avsnitt identifierar jag hur problemet "segregation" framställs i budgetpropositionerna för att besvara fråga 1 i WPR-metoden: "What's the problem of [...] represented to be in a specific policy or policies?". Syftet med denna del är att förstå vad förslagen säger om hur regeringarna ser på problemet med segregation. Bacchi förklarar (2016, s. 20) att problem ofta framställs på flera sätt och det gäller även här. Utredandet av denna fråga ligger till grund för följande frågor och kan därmed ses som den del som mest kan liknas vid ett typiskt uppsatsresultat.

4.1.2 Ekonomiska klyftor och ohållbar migrationspolitik

Vad som betonas som orsaken till problemet med segregation skiljer sig något mellan de olika regeringarna. I Löfvens budgetproposition betonas ekonomiska klyftor och strukturella problem

medan fokus hos Kristersson snarare ligger på att det ställs för låga krav på nyanlända och att migrationspolitiken är, och under lång tid varit, ohållbar. Även om betoningarna skiljer sig åt verkar regeringarna vara överens om att det är just dessa saker som ligger till grund för etnisk boendesegregation. Båda dokumenten innehåller resultatredovisningar som visar att segregationen ökar i Sverige och att det särskilt har negativa konsekvenser för de som bor i vad som beskrivs som "särskilt utsatta områden". Begreppet "utsatt område" används oftare i Kristerssons budgetproposition än i Löfvens. Där används istället begreppet "socioekonomiskt eftersatt område" vilket redan i formuleringen antyder att handlar om bristande resursfördelning (Prop: 2022/23:1, s. 72-77, Prop: 2021/22:1, s. 101). Löfvens regering skriver:

Det finns en ojämlikhet i Sverige som tydligt återspeglas geografiskt mellan olika områden. Det innebär att människors levnadsvillkor skiljer sig kraftigt åt beroende på var i landet eller i vilket bostadsområde de bor. I områden med socioekonomiska utmaningar är exempelvis förvärvsfrekvens, disponibel inkomst och utbildningsnivå lägre än i områdestyper med bättre socioekonomiska förutsättningar (Prop: 2021/22:1, s. 92).

Åtgärder som Löfvens regering presenterar är bland annat statsbidrag till Delmos för att underlätta samarbetet mellan forskare, myndigheter, landsting och organisationer inom det civila samhället. Målen är bland annat att sprida kunskap, ta fram sektorsövergripande uppföljningssystem och fördela statsbidrag till relevanta aktörer inom området (Prop: 2021/22:1, s. 100-101). Löfvens regering gav dessutom Delmos i uppdrag att kartlägga hur segregationen ser ut i Sverige genom att för mindre områden än tidigare (så kallade RegSo-områden) sammanställa bland annat utbildningsnivå, inkomst och boende (Delmos, 2021). Denna typ av data har inte varit tillgänglig för allmänheten tidigare men gör det nu enkelt att visualisera och analysera genom verktyget *Segregationsbarometern*. Genom verktyget går det att ner på gatunivå bland annat se genomsnittsinkomst, vilken utbildningsnivå de boende har, grad av demokratiskt deltagande och förväntad livslängd (Segregationsbarometern, u.å). Kristerssons regering vill att mätverktygen ska förbättras ytterligare och ger Statskontoret i uppdrag att undersöka ärendet vidare (Prop: 2022/23:1, s. 78).

I Kristerssons proposition redovisas resultat som visar på samma ökning av socioekonomisk segregation, men det ses snarare som en konsekvens av ett ohållbart mottagande av migranter än otillräckliga statsbidrag. Särskilt tydligt är det i Utgiftsområde 8 Migration, där Kristerssons regering meddelar att mer resurser ska läggas på att fullfölja utresande och avvisande åtgärder för personer som fått avslag på sin asylansökan (Prop: 2022/23:1, s. 23-24). Dessutom presenteras flera åtgärder för att göra Sverige mindre attraktivt för invandring, bland annat genom att öka kraven för etableringsersättning och utreda krav på svenskt medborgarskap för välfärdsförmåner (Prop: 2022/23:1, s. 23). Att Kristerssons regering kopplar just migration med socioekonomiska utmaningar och segregation är tydligt. De skriver bland annat:

Det finns en hög andel utrikes födda i områden med socioekonomiska utmaningar (områdestyp 1 och 2) och samtidigt en hög andel inrikes födda i områden med goda eller mycket goda socioekonomiska förutsättningar (områdestyp 4 och 5) (Prop: 2022/23:1, s. 73).

Detta indikerar att de anser att en minskad migration är ett sätt att dämpa socioekonomisk och etnisk boendesegregation och därmed skydda svensk välfärd. Kristerssons regering beskriver en ohållbar migrationspolitik som påverkat Sverige negativt (Prop: 2022/23:1, s. 22-23). Under Utgiftsområde 8 Migration i Löfvens proposition återfinns liknande förslag, men med betoning på att återvändande bör ske självmant och att samarbetet med andra EU-länder och mottagarländer bör stärkas för att säkerställa en rättssäker process (Prop: 2021/22:1, s. 20-22).

4.1.3 För låga krav ställs på nyanlända att integrera sig

I båda propositionerna läggs förslag fram som uppmanar nyanlända att aktivt integrera sig för att på så sätt minska och motverka segregation. Dessa argument återfinns dock främst i Kristerssons budgetproposition varifrån följande tre citat är hämtade:

Nyanländas kunskaper om det svenska samhället och kunskaper i det svenska språket behöver stärkas. En utredning kommer att tillsättas för att föreslå förändringar som medför att samhällsintroduktion och samhällsorientering görs obligatorisk och att vissa offentliga ersättningar villkoras med deltagande. [...] Nyanlända ska etablera sig snabbare på arbetsmarknaden, och bidragsberoendet bland utrikesfödda ska minska (Prop: 2022/23:1, s. 28).

Integrationspolitiken behöver i högre grad bidra till att alla som kan ska stå till arbetsmarknadens förfogande och anstränga sig för att bli självförsörjande, lära sig svenska [...] Integrationspolitiken ska vara kravbaserad, där den som långvarigt befinner sig i Sverige ska ta ansvar för att bli en del av det svenska (Prop: 2022/23:1, s. 28).

Regeringen kommer att tillsätta en utredning med uppdrag att föreslå en modell för successiv kvalificering till svenska välfärdsförmåner, t.ex. genom arbete. Möjligheten att ställa tydliga och anpassade aktivitetskrav för försörjningsstöd kommer att ses över. Vidare ska en utredare få i uppdrag att titta på möjligheten till högre krav för etableringsersättning under mandatperioden (Prop: 2022/23:1, s. 29).

I Löfvens budgetproposition är man försiktigare med att uttrycka "krav" och "förväntningar" men i vissa delar är det ändå tydligt att det är önskvärt, särskilt i frågor som rör svensk språkundervisning och utbildning. Regeringen hänvisar bland annat tillbaka till tidigare satsningar som gjorts på området:

De åtgärder som vidtagits för att asylsökande ska ha tillgång till samhällsinformation inom tidiga insatser och språkinsatser samt att utöka och förbättra samhällsorienteringen för

nyanlända bedöms ha bidragit till att asylsökande och nyanlända får bättre kunskap om hur det svenska samhället fungerar och vilka krav som ställs på deltagande och det egna ansvaret (Prop: 2021/22:1, s. 27).

Bacchi skulle beskriva detta som ett skapande av subjekt genom policy. Nyanlända ses som passiva aktörer som ska styras genom att kategoriseras och uppmanas förändra sig i en önskvärd riktning genom särskilda insatser. Liknande krav ställs inte på den som är född i Sverige, vilket ger en indikation om vilka regeringarna anser redan besitta önskvärda egenskaper. Det är värt att notera att fokus läggs vid *krav* och *förväntningar* snarare än *förbättrade förutsättningar* för integration.

Sammanfattningsvis framställs alltså problemet *segregation* som en konsekvens av och ett uttryck för ekonomisk ojämlikhet, ohållbar migrationspolitik och att det ställs för låga krav på nyanlända att etablera sig i det svenska samhället.

4.2. Fråga 2: Vilka djupt rotade antaganden ligger bakom hur problemet framställs?

Denna del tar sig an Bacchis (2016) andra fråga “*What deep-seated presuppositions or assumptions underlie this representation of the “Problem” (problem representation)?*”. Frågan syftar till att synliggöra vilka förutfattade meningar och antaganden som bidragit till att problemet framställs som det gör. Skillnaden på vad som är ett “antagande” och en “framställning av ett problem” är inte helt lätt svara på, men i korthet kan man säga att ett antagande ligger bakom en framställning. Detta kan vara svårt att skilja på i praktiken, särskilt med ett så komplext problem som segregation. Jag ämnar därför i detta avsnitt att reda ut just detta, om än det inte alltid är helt självklart.

4.2.1 Segregation är ett “invandrarproblem”

Det framkommer tydligt från båda propositionerna att segregation ses som ett “invandrarproblem”. Det är ett antagande som görs av båda regeringarna, men som egentligen inte stämmer särskilt bra med forskningen. Åtgärderna som presenteras riktar sig till områden som kategoriseras som “särskilt utsatta” eller med “stora socioekonomiska utmaningar” där det bor en hög andel människor med invandrarbakgrund. Forskningen (och även propositionernas egna resultat) visar att det främst är höginkomsttagande inrikes födda som lever segregerat. Majoritetsbefolkningens agerande är en del av problemet med segregation men förslag för att ändra på detta återfinns inte i propositionerna. Löfvens regering presenterar vissa förslag för att motverka diskriminering på bostadsmarknaden (Prop: 2021/21:1, s. 35-36), vilket kan ses som ett sätt att jobba för att förhindra “Blocking Strategies” (se 2. Litteraturgenomgång och tidigare forskning) men inga tydliga förslag för att öka attraktionen till de områden som kategoriseras

som "utsatta" presenteras. Det säger något om hur problemet med segregation ska förstås. Förslagen gör människor i vissa områden mer styrbara än andra genom att kategorisera dem och applicera åtgärder därefter. Delmos uppdelning av fem områdestyper ligger till grund för åtgärderna. Genom att följa Bacchis resonemang om skapandet av styrbara subjekt blir det tydligt att det är just det som sker här. Det kan ses som ett annat sätt att säga att invandrare själva är ansvariga för etnisk och socioekonomisk boendesegregation. Att inte organisera andra segregerade grupper (Danderydborna till exempel) menar jag är samma sak som att säga att de inte är en del av problemet, vilket forskningen kunnat visa inte stämmer. Åtgärderna riktas till de områden som präglas av socioekonomiska utmaningar, vilket sällan ifrågasätts och ses som ett naturligt svar på ett redan existerande problem. WPR-metoden bidrar till att synliggöra på vilket sätt problemframställningarna kan tänkas påverka synen på segregation och vilka negativa konsekvenser det kan tänkas innebära. Det är inte samma sak som att säga att inga insatser bör göras i områden med socioekonomiska utmaningar, utan bidrar endast till att bredda perspektivet för hur det som ses som "lösningar" kan fungera kontraproduktivt om politiker inte beaktar att problemframställningar också kan vara producerande.

4.2.2 Att bekämpa kriminalitet är att bekämpa segregation

Ett återkommande inslag i budgetpropositionerna är kopplingen mellan segregation och kriminalitet. Huruvida detta är ett antagande eller en framställning är svårt att svara på, men klart står det i alla fall att etnisk boendesegregation behandlas i Utgiftsområde 4 Rättsväsendet i båda dokumenten och att kriminalitet till och med diskuteras under rubriken "Åtgärder för att motverka segregation" (Prop: 2022/23:1, s. 80). Kopplingen görs även i avsnittet Utgiftsområde 8 Migration (Prop: 2022/23:1, s. 23) och Utgiftsområde 18 Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande (Prop: 22/23:1, s. 15-16). Det är intressant att bekämpandet av kriminalitet ses som ett sätt att bekämpa segregation eftersom kriminalitet också ses som en konsekvens av segregation. Återigen blir det en fråga om kausalitet som är svår att styrka. Bidrar kriminalitet till segregation, eller bidrar segregation till kriminalitet? Kristerssons regering verkar argumentera för det förstnämnda. Att det är just kriminalitet som ska bekämpas, ger också en bild av att brottsbekämpning är viktigare än andra negativa konsekvenser som kommer av segregation. Kristerssons regering skriver:

I juni 2022 beslutades om en lagrådsremiss med förslag som innebär att kommunerna får ett lagstadgat ansvar för brottsförebyggande arbete. För en effektiv implementering av lagen och ett stärkt lokalt brottsförebyggande arbete tillför regeringen medel till Brottsförebyggande rådet (Brå) för att utveckla stödet till kommunerna (Prop: 2022/23:1, s. 79).

Lagrådsremissen ger kommunerna själva ansvar för det brottsförebyggande arbetet för att kunna bedriva den utifrån en lokal problembild (Prop: 2022/23:1, s. 53). Intressant här är fokuset på det lokala och att platserna ska styras olika beroende på vad kommunerna själva uppfattar vara

problemet. Det vill säga att vissa kommuner kan ta till andra åtgärder än andra. Ett exempel på detta är förslaget om visitationszoner, som i praktiken innebär att det är möjligt för poliser att visitera vem som helst på vissa utmärkta platser utan misstanke om brott (Regeringsförklaringen 2022 och Interpellation: 2022/23:25 av Mattias Vepsä (S)). Även Löfvens regering argumenterar för att det brottsbekämpande och brottsförebyggande arbetet särskilt ska riktas till riskgrupper i socialt utsatta områden:

Bland annat har Statens skolverk och Socialstyrelsen fått i uppdrag att, [...] rikta särskilda insatser mot dels riskgrupper i socialt utsatta områden, dels de som riskerar att utsättas för hedersrelaterat våld och förtryck (Prop: 2021/22:1, s. 27).

Utifrån Bacchis resonemang handlar detta om ett objektifierande och ett politiskt ett skapande av platser. Att det sätts in särskilda insatser för vissa områden kräver en uppdelning av områdena, som i sig är av producerande karaktär (Bacchi och Goodwin 2016, s. 95-96). Naturligtvis är det så att områden som präglas av socioekonomiska utmaningar har större behov av olika typer av resurser, men det finns anledning att fundera kring vilka åtgärder som sätts in, och vad det säger om vilka som bär ansvaret för de socioekonomiska utmaningarna. De hårdare tagen mot kriminalitet påverkar inte bara kriminella aktörer utan även synen på platsen och invånarna i de områden insatserna görs. Det betyder inte att insatserna inte behövs, men att avsaknaden av andra typer av insatser som kan höja områdets status riskerar att försummas.

Nedläggning av Delmos har kommit att sammanfalla med större satsningar på polisen och rättsväsendet (Prop: 2022/23:1, s. 8). Att det sker en direkt omfördelning av ekonomiska resurser från Delmos till brottsbekämpande och brottsförebyggande arbete säger något om hur problemet framställs och förstås, nämligen att av alla de negativa konsekvenser som kommer av segregation så ses bekämpandet av kriminalitet som det ska ha högst prioritet. Det finns anledning att fundera på varför det är just kriminalitet och inte exempelvis hälsa, utbildning eller politiskt deltagande som får uppmärksamheten och resurserna. Bacchi (2009) argumenterar för att statlig politik (*governmental policies*) kan ses som en strategi för att upprätthålla vissa grupperns intressen och samtidigt underminera andras. Jag menar att det är just det nedläggningen av Delmos (och de statliga bidrag myndigheten haft befogenhet över) gör, istället för att förse invånare som drabbas negativt av segregation med ekonomisk stabilitet, lägger regeringen nu pengar på integritetsinskränkande åtgärder som att utöka möjligheterna för att använda hemliga tvångsmedel:

Regeringen föreslår med anledning av kommande lagstiftningsförslag om utökade möjligheter att använda hemliga och preventiva tvångsmedel ökade resurser till Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Ekobrottsmyndigheten, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, Skatteverket och Sveriges Domstolar för att myndigheterna på ett effektivt sätt ska kunna använda de nya verktygen och bekämpa och förhindra fler brott (Prop: 2022/23:1, s. 56).

Men även när man ser till hela Utgiftsområde 4 Rättsväsendet framkommer det att det är hit resurserna omfördelas. Löfvens regering föreslog en totalsumma på 61 689 miljoner kronor till rättsväsendet (Prop: 2021/22:1, s. 6) som Kristerssons regering nu vill höja till ett totalbelopp på 68 306 miljoner kronor (Prop: 2022/23:1, s. 8). Pengarna ska bland annat gå till att stärka gränskontroller, öka användningen av ordningsvakter och skärpta straff (Prop: 2022/23:1, s. 54 och 56). Även Löfvens regering ökade successivt utgifterna till rättsväsendet under mandatperioden och införde bland annat stärkt platskapacitet inom Kriminalvården, förstärkt forensiskt utredningsstöd och fler lokala poliser (Prop: 2021/22:1, s. 42-43).

Det finns flera anledningar till att satsningarna på rättsväsendet kan kopplas till etnisk boendesegregation, förutom att de sammanfaller med nedläggningen av Delmos. De ökade resurserna motiveras av ökade skjutningar, gängkriminalitet och organiserad brottslighet i socioekonomiskt utsatta områden, som vi nu vet utmärks av ett hög andel utrikes födda (Prop: 2021/22:1, s. 13-14 och Prop: 2022/23:1, s. 15-17).

4.3. Fråga 4: Vad lämnas oproblematiserat i denna problemrepresentation?

Detta avsnitt ägnar sig åt Bacchis fjärde fråga "What is left unproblematic in this problem representation? Where are the silences? Can the "Problem" be conceptualized differently?". Frågan uppmanar till kritiskt tänkande och öppnar upp för möjligheter att fundera på problemet på nya sätt.

Den största tystnaden i budgetpropositionerna menar jag är åtgärder för att inkludera den svenska majoritetsbefolkningen i arbetet mot segregation. Båda propositionerna kan visa att det är just svenskfödda höginkomsttagare som lever som mest segregerat i Sverige (Prop: 2022/23:1, s. 72, Prop: 2021/22:1, s. 90). Forskning om White Flight, Tipping Behaviour, White Avoidance och Blocking Strategies visar att det handlar om aktiva val som fördjupar och förvärrar segregationen i Sverige. Att arbeta för att majoritetsbefolkningen på ett aktivt sätt öppnar upp för ett mer tolerant samhälle och ökar attraktionen för områden som nu stigmatiseras av politik skulle också kunna vara ett sätt att motverka segregation och dess negativa konsekvenser. Att detta inte görs kan förklaras av Bacchis resonemang om "skapandet av önskvärda subjekt" (Bacchi och Goodwin 2016, s. 49) och att resursstarka inrikes födda individer redan uppfyller målbilden av vad som är "önskvärd" och behöver därmed inte styras eller kontrolleras på samma sätt som invånare i socioekonomiskt utsatta områden. Bacchi gör det möjligt att tänka om, se nya perspektiv på vilka som är ansvariga, och framförallt vilka som faktiskt har resurser, kontakter och möjligheter att förändra svensk segregation.

Något som inte heller nämns är de positiva effekter på integration som kan komma av att bo bland landsmän (Boverket 2008, s. 16-17). Det är inte att säga att etnisk boendesegregation inte är ett problem för ett jämlikt samhälle, men att det även finns positiva effekter som hamnar i skuggan av de negativa. För den enskilde individen behöver inte segregation vara något negativt, därför bör inte lösningarna heller tvinga individer till särskilda beteenden. Däremot är det viktigt att på ett strukturellt och långsiktigt sätt motverka de strukturer som gör att människor får olika livschanser beroende på var de växer upp.

4.4. Fråga 5: Vad blir konsekvenserna av problemframställningen?

Bacchis femte fråga “What effects (discursive, subjectification, lived) are produced by this representation of the “Problem?” öppnar upp för hypotetiska scenarion och ska behandlas med försiktighet och transparens. Den ger ändå en unik öppning för diskussion och kan bidra till att bredda synen på argument och idéer som tidigare inte ifrågasatts. Till exempel gör frågan det möjligt att fundera över hur den politiska problemframställningen av segregation kan tänkas påverka den allmänna diskursen i samhället. Politik tenderar att fungera normgivande och talar om för befolkningen vad som är acceptabelt och inte. En problemformulering som i sina antaganden utgår från att den nyanlända är passiv, att kriminalitet är en konsekvens av migration och att den som är höginkomsttagare och svenskfödd inte har någon delaktighet i frågan om segregation påverkar diskursen. Det påverkar vad som sägs och anses okej att säga, vilket i sin tur kan ha direkta konsekvenser för synen på vem som är ansvarig och relationen mellan olika människor.

Effekterna av en problemformulering kan även bli direkt kontraproduktiva. Jag skrev tidigare att det genom Bacchi är möjligt att diskutera *hur* och *varför* data tagits fram (se 4. Teoretiskt ramverk och metod). Skapandet av Segregationsbarometern ger oss anledning att titta närmare på just detta. För även om syftet med barometern är att minska och motverka segregation genom att synliggöra den, finns det anledning att fundera kring för vem den är ämnad och hur den kan tänkas användas. Fokuset för barometern är att kategorisera olika områden på en skala från “områden med stora socioekonomiska utmaningar” till “områden med mycket goda socioekonomiska förutsättningar” och gör det enkelt för såväl myndigheter som privatpersoner att dra slutsatser om olika platser. Att data finns och sammanställs är inget jag motsätter mig, men avsaknaden av kritisk tolkning av de siffror som presenteras och vilken betydelse kategoriseringarna kan ha för att segregation *ökar* bör, i alla fall om man följer Bacchis argument om skapandet av subjekt och platser, resoneras kring. Det är inte omöjligt att verktyget kan fungera kontraproduktivt och göra det lättare för de som har möjlighet att undvika vissa platser och områden, och på så sätt trigga exempelvis White Flight eller White Avoidance. Resonemanget är spekulativt och för att säkerställa om några sådana effekter faktiskt finns skulle kräva egna studier, men Bacchi öppnar i varje fall upp för att det finns anledning att fundera vidare kring vad områdeskategoriseringar kan tänkas ha för effekter.

Problemframställningarna som görs i budgetpropositionerna förstärker dessutom synen på invandrare som “ansvariga” för segregation och som kriminella aktörer. Dels genom att rikta särskilda åtgärder (främst polisiära) till specifika områden där det bor många med invandrarbakgrund utan att rikta åtgärder mot områden där det råder annan typ av segregation och dels eftersom det görs återkommande kopplingar mellan invandring och kriminalitet. Det är naturligtvis inte förvånande att det inte riktas polisiära insatser mot områden där kriminaliteten är låg, men att det inte görs några insatser för att bryta den “svenska” segregationen skickar en signal om att den inte är en del av problemet. Eftersom forskning visar - i Sverige och på andra platser - att majoritetsbefolkningens agerande är avgörande för segregation, finns det anledning att ifrågasätta varför inte fler åtgärder läggs fram för att komma åt det. Bacchi skulle

argumentera för att det handlar om att politiker inte vill stöta sig med resursstarka och inflytelserika individer. Att begränsa valfriheten för bosättning och rörelsemönster för de grupper i samhället som har stort inflytande riskerar eventuellt att missgynna de politiker som kommit med förslagen. Sammanfattningsvis menar jag att de politiska problemframställningarna som görs i budgetpropositionerna potentiellt kan bidra till ytterligare stigmatisering och ett ökande undvikande/utflyttande av inrikes födda med goda socioekonomiska förutsättningar.

5. Avslutande diskussion

I det inledande kapitlet presenterade jag mina två frågeställningar *“Vilka antaganden ligger bakom hur problemet “segregation” framställs i Stefan Löfvens budgetproposition för 2022 respektive Ulf Kristerssons budgetproposition för 2023?”* och *“Vad nämns inte eller ignoreras i budgetpropositionerna?”*. Genom Bacchis WPR-metod har jag kommit fram till att segregation dels framställs som ett problem med invandring och dels som en konsekvens av ekonomiskt ojämlikhet, där Kristerssons regering betonar det första och Löfvens det andra. Dessutom har jag framhållit avsaknaden av majoritetsbefolkningens ansvar i propositionerna. Jag har dessutom demonstrerat att frågan om segregation är en del av en större debatt om synen på invandring, kriminalitet och resursfördelning. Ideologiska grundsyner på människan, ansvar och frihet speglar sig även i diskussioner som rör etnisk boendesegregation. Beroende på vilken regerings budgetproposition som analyseras, framkommer olika beskrivningar och betoningar. Kristerssons regering med stöd av Sverigedemokraterna lägger stor vikt vid invandraren och dennes ansvar, man menar att frihet kommer med ansvar och de som inte kan hantera den friheten ska straffas. I vissa fall, som med ökade möjligheter till hemliga tvångsmedel och förslag om visitationszoner, inskränker man den friheten redan från början. Löfvens regering fokuserar snarare på kollektivet och att lösningarna kommer av samarbete, men även här har tongångarna hårdnat i jämförelse med tidigare budgetpropositioner. Det visar att ideologiska föreställningar har direkta konsekvenser för hur politiska förslag och lösningar formas. Det har argumenteras för att politiska ideologier har förlorat sin betydelse på senare tid i västerländska demokratier och att partierna istället konkurrerar om sakfrågor (e.g. Green-Pedersen, 2007). Jag menar det är en förenklad bild. De politiska förslag som presenteras för att stoppa och minska segregation har formats av ideologiska grundsyner på människan, frihet och samhället.

Det råder ändå en slags konsensus mellan regeringarna om att kriminaliteten - och i synnerhet skjutvapenvåldet - måste stoppas även om det sker på bekostnad av viss personlig integritet. Det innebär bland annat punktmarkeringar av vissa segregerade områden där kriminaliteten är hög, socioekonomin är låg och där många är utrikes födda. Bacchi hjälper oss att fundera kring vad dessa lösningar kan tänkas säga om hur problemet förstås, vad det innebär för dem som punktmarkeras och vad det har för betydelse för möjligheterna till integration. Åtgärderna riktas åt ett håll, men som forskningen visar är orsaken till segregation komplex och att förslag inte riktar sig till majoritetsbefolkningen förvränger bilden av problemet.

Att det dessutom ska ställas högre krav på de som bosätter sig i Sverige att “bli en del av det svenska” (Prop: 2022/23:1, s. 28) bygger på ett antagande om att det finns en avsaknad av en sådan ambition hos nyanlända. Särskilt i Kristerssons proposition läggs fokus vid “krav” och “förväntningar” snarare än förbättrade förutsättningar för integration. Bacchi gör det möjligt att fundera kring vad sådana antaganden gör för den som försöker etablera sig i Sverige och möts av en politik som antar att man som nyanländ är passiv. Vad gör det för ambitionen och integrationen? Hur synen på den nyanlända påverkar dennes möjligheter och känsla av att kunna etablera sig skulle kunna ligga till grund för en egen studie.

Nästa naturliga steg hade därför varit att undersöka vidare vilka direkta konsekvenser regeringarnas problemframställningar har för etnisk boendesegregation i Sverige. Alltså vad Delmos områdesuppdelningar, de särskilda insatserna och höjda kraven har för konsekvenser för segregation. Det skulle vara intressant att analysera om dessa åtgärder har önskvärd effekt. Det skulle vara svårt att styrka kausaliteten i en sådan studie eftersom både tid och avstånd gör effekterna svåra att följa. Möjligtvis skulle en experimentell studie, där olika problemframställningar presenteras, göra det möjligt att dra vissa slutsatser.

Jag förklarade tidigare att det material jag utgått från innebär begränsningar för att ta sig an Bacchis fråga 3 “*How has this representation of the ‘problem’ come about?*” och fråga 6 “*How and where has this representation of the “problem” been produced, disseminated and defended? How has it been and/or how can it be disrupted and replaced?*”. Frågorna kräver ett bredare material, dels i fråga om tid men även i form av fler källor. Det skulle till exempel kunna handla om nyhetsartiklar, debatter eller andra publika diskussioner. Jag skulle uppmana andra forskare att undersöka framställningen av segregation även i dessa forum för att bredda förståelsen för i vilken kontext problemframställningarna tillkommit.

Slutligen vill jag - i sann Bacchi-anda - uppmana läsaren att förhålla sig kritisk till de slutsatser som dras i uppsatsen. Texten är inte skriven i ett kunskapsvakuum, utan i en historisk och kulturell kontext vilken jag som författare befinner mig i.

6. Referenslista

- Aldén, L., Hammarstedt, M., & Neuman, E. (2015). Ethnic Segregation, Tipping Behavior, and Native Residential Mobility. *International Migration Review*, 49(1), 36–69.
<https://doi.org/10.1111/imre.12066>
- Löfven, E. K., & Malmberg, B. (2014). Contextual effects on educational attainment in individualised, scalable neighbourhoods: Differences across gender and social class. *Urban Studies*, 52(12), 2117–2133. <https://doi.org/10.1177/0042098014542487>
- Löfven, E. K., & Malmberg, B. (2016). Segregation and the effects of adolescent residential context on poverty risks and early income career: A study of the Swedish 1980 cohort. *Urban Studies*, 55(2), 365–383. <https://doi.org/10.1177/0042098016643915>
- Bacchi, C. (2000). Policy as Discourse: What does it mean? Where does it get us? *Discourse: Studies in the Cultural Politics of Education*, 21(1), 45–57.
<https://doi.org/10.1080/01596300050005493>
- Bacchi, C., & Goodwin, S. (2016). *Poststructural Policy Analysis: A Guide to Practice* (1st ed. 2016). Palgrave Pivot.
- Bråmås, Å. (2006). “White Flight”? The Production and Reproduction of Immigrant Concentration Areas in Swedish Cities, 1990-2000. *Urban Studies*, 43(7), 1127–1146.
<https://doi.org/10.1080/00420980500406736>
- Dilworth, R., & Gardner, T. (2021). White Flight. *The Wiley Blackwell Encyclopedia of Urban and Regional Studies*, 1–6. <https://doi.org/10.1002/9781118568446.eurs0413>
- Feijten, P., & van Ham, M. (2009). Neighbourhood Change. . . Reason to Leave? *Urban Studies*, 46(10), 2103–2122. <https://doi.org/10.1177/0042098009339430>
- Kessling, A. K. (2020). En demokrati för alla? *Delegationen Mot Segregation*.
https://delmos.se/wp-content/uploads/2020/03/en_demokrati_for_alla_tillganglig.pdf
- Kristersson, U. K., & Svantesson, E. S. (2022, November 8). *Regeringens proposition 2022/23:1*. Regeringen.se.
<https://www.regeringen.se/4ab6b3/contentassets/def2026cac0b4ef7acf4afeb988326ed/budgetpropositionen-for-2023-hela-dokumentet-prop.2022231-.pdf>
- Krivo, L. J., Byron, R. A., Calder, C. A., Peterson, R. D., Browning, C. R., Kwan, M. P., & Lee, J. Y. (2015). Patterns of local segregation: Do they matter for neighborhood crime? *Social Science Research*, 54, 303–318. <https://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2015.08.005>
- Lindholm, A. (2022, September 5). Valet 2022: Så vill partierna stoppa segregationen. *SvD.se*.
<https://www.svd.se/a/9Kj4V9/valet-2022-sa-vill-partierna-stoppa-segregationen>
- Maria Brandén. (2018a). Grannskapseffekter : en forskningsöversikt om boendesegregation och bostadsområdets betydelse. *Landsorganisationen I Sverige*.
- Newman, J. (2016). Deconstructing the debate over evidence-based policy. *Critical Policy Studies*, 11(2), 211–226. <https://doi.org/10.1080/19460171.2016.1224724>
- Park, R. E. (2022). *The city / by Robert E. Park, Ernest W. Burgess, Roderick D. McKenzie ; with a bibliography by Louis Wirth. 1925 [Leather Bound]*. Generic.

- Persson, G. P., & Ringholm, B. R. (1999). Regeringens proposition 1999/2000:1. *Regeringen.Se*.
<https://www.regeringen.se/49bb24/contentassets/ae2769ef14754e759d7c9bdab3c29191/forslag-till-statsbudget-for-budgetaret-2000>
- Så tycker partierna om lag och ordning. (n.d.). *SVT Nyheter*.
<https://www.svt.se/special/sa-tycker-partierna-om-lag-och-ordning/>
- Thomas Wimark. (2018b). Boendesegregation i Sverige – en översikt av det aktuella forskningsläget. *Bostad 2030*.
- Vad är segregation?* (n.d.). Delmos. <https://delmos.se/om-segregation/vad-ar-segregation/>
- (2021). *Dödligt skjutvapenvåld i Sverige och andra europeiska länder. Brå rapport 2*. Norstedts Juridik.
- Analysing Policy: What's the Problem Represented to Be? by Carol Bacchi (2009-06-10)*. (n.d.). Pearson Education Australia.
- Åsa Bråmås, Roger Löfven, & Dennis Solid. (2006). Bostadsmarknadens institutioner och grindvakter i den etniskt segmenterade staden - exemplen Stockholm och Uppsala (Ethnic segmentation in the housing markets of Stockholm and Uppsala: the role of institutions and gatekeepers) : Bilaga till Rapport Integration 2005. *Rapport Integration 2005*.
- Asylsökande i Sverige*. (n.d.). Statistiska Centralbyrån.
<https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/manniskorna-i-sverige/asylsokande-i-sverige/>
- Carson, L., & Edwards, K. (2011). Prostitution and Sex Trafficking: What are the Problems Represented to Be? A Discursive Analysis of Law and Policy in Sweden and Victoria, Australia. *Australian Feminist Law Journal*, 34(1), 63–87.
<https://doi.org/10.1080/13200968.2011.10854453>
- En av tre födda utanför EU i risk för fattigdom i Sverige*. (n.d.). Statistiska Centralbyrån.
<https://www.scb.se/hitta-statistik/artiklar/2016/En-av-tre-fodda-utanfor-EU-i-risk-for-fattigdom-i-Sverige/>
- Historiskt*. (n.d.). <https://www.migrationsinfo.se/migration/sverige/historiskt/>
- Hur hör segregation och integration ihop?* (n.d.). Delmos.
<https://delmos.se/om-segregation/vad-ar-segregation/hur-hor-segregation-och-integration-ihop/>
- Invandring och utvandring efter kön och födelseland 1970–2021 samt framskrivning 2022–2070*. (n.d.). Statistiska Centralbyrån.
<https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/befolkning/befolkningsframskrivningar/befolkningsframskrivningar/pong/tabell-och-diagram/invandring-och-utvandring-efter-kon-och-fodelseland-samt-framskrivning/>
- Migration och hälsa Folkhälsomyndigheten*. (2022, June 30).
<https://www.folkhalsomyndigheten.se/livsvillkor-levnadsvanor/halsa-i-olika-grupper/migration-och-halsa/>

- Örstadius, K., & Westholm, M. (2021, December 6). Fakta i frågan om skjutningar: Vilka är det som skjuter? *DN.SE*. <https://www.dn.se/sverige/fakta-i-fragan-vilka-ar-det-som-skjuter/>
- Pieter Bevelander, Henrik Emilsson, & Mirjam Hagström. (2008). Asylsökandes eget boende, EBO - en kartläggning. *SOU;2009:19*.
- Quillian, L. (2002). Why Is Black–White Residential Segregation So Persistent?: Evidence on Three Theories from Migration Data. *Social Science Research*, 31(2), 197–229. <https://doi.org/10.1006/ssre.2001.0726>
- Regelverk för eget boende (ebo). (n.d.). SKR. <https://skr.se/skr/integrationsocialomsorg/asylochflyktningmottagandeintegration/boendebosattning/regelverkforegetboendeebo.31180.html>
- Roger Löfven. (2007). Planering för minskad boendesegregation (Planning strategies for combatting residential segregation). *Planering För Minskad Boendesegregation. Stora skillnader i utbildningsnivå mellan nyinvandrade*. (n.d.). Statistiska Centralbyrån. <https://www.scb.se/hitta-statistik/artiklar/2021/stora-skillnader-i-utbildningsniva-mellan-nyinvandrade/>
- Delegationen Mot Segregation. (2021). Segregation I Sverige - Årsrapport 2021 om den socioekonomiska boendesegregationens utveckling. *Delegationen Mot Segregation (Delmos), Diarienummer: DELMOS 2021/334*, 134.
- Björkegren, E. (2018). Neighborhoods and Youth Health: Everybody Needs Good Neighbors? *The Institute for Evaluation of Labour Market and Education Policy (IFAU)*, ISSN 1651-1166. https://ucls.nek.uu.se/digitalAssets/788/c_788108-l_1-k_social-gradient-bjorkegren-ifau.pdf
- Green-Pedersen, C. (2007). The Growing Importance of Issue Competition: The Changing Nature of Party Competition in Western Europe. *Political Studies*, 55(3), 607–628. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9248.2007.00686.x>
- Regeringsförklaringen. (n.d.). Regeringskansliet. <https://www.regeringen.se/tal/2022/10/regeringsforklaringen-den-18-oktober-2022/>
- Riksdagsförvaltningen. (2022, November 22). *Video*. Riksdagen.se. Retrieved December 30, 2022, from https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/Interpellationsdebatt/Visitationszoner-och-for-troendet-for-polisen_HA1025